

Köszöntő:

És mi láttuk, és bizonyoságot teszünk arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül. (1Jn 4,14)

Sokan néznek, de kevesen látnak.

Mi látunk. Ádventben érkezőt Urat, karácsonykor megszületett üdvözítőt, böjtbten szenvedő Ember Fiút, nagypénteken magát föláldozó Isten Bárányt, húsvétkor föltámadott győztest, Pünkösdkor lángoló lelkesedést, Reformációkor az újra megnyílt Bibliát, mely arra tanít, tégy bizonyoságot az üdvösségről!

Most hallgassuk, énekeljük azt az ádventi Hermons dalt, melyet 55 évvel ezelőtt énekeltünk először a Nagytarcsa-i templomban.

Hallgassuk meg hittel és figyelemmel Ádvent 3. vasárnapjának ószövetségi igéjét, melyet megírva találunk: Ézs 41, 1-11

Zsid 4:12 Mert az Istennek beszéde élő és ható és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.

Hallgassuk meg Ádvent 3. vasárnapjának evangéliumát az ógyházi perikóparend alapján. Megírva találjuk: Mt 11, 2-10-ben

Boldogok, akik hallgatják és megtartják Istennek beszédét.
Hitvallás

2Tim 1:8 Ne szégyelld hát a mi Urunk bizonyágtételét, se engem az ő foglyát; hanem együtt szenvedj az evangéliumért Istennek hatalma szerint. >>

2Tim 1:9, Aki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az ő saját végezése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte, >>

2Tim 1:10 >>

2Tim 1:11 Amelyre nézve téttem én hirdetővé és apostollá és pogányok tanítójává.

>>

2Tim 1:12 Amiért szenvedem ezeket is: de nem szégyellem; mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra. >>

2Tim 1:13 Az egészséges beszédeknek példáját megtartsd, amiket én tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. >>

2Tim 1:14 A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Lélek által.

Templomunk kocsikerekes ádventi koszorúján meggyújtottuk a 3. gyertyát. Az egyszínű gyertyák esetében az öröm vasárnapjáról szoktak beszélni.

Az ó egyházi perikópa szerinti négy színből a harmadik lila, mert az evangéliumban az imént Keresztelő János elbizonytalanodásáról hallottunk. Fölteszi a kérdést: Te vagy-e az eljövendő, (vagyis a Messiás) vagy mást várjunk.

Amikor a két küldött átadja János üzenetét, Jézus bizonyoságot, biztatást mond nekik: Menjetek el és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok: A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a süketek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik; És boldog, aki én bennem meg nem botránkozik.

Pár évtizeddel később Pál apostol is fogságban van. Mivel személyesen találkozott a Damaszkusz felé vezető úton Jézus Krisztussal, fordulót vett az élete. Ez a pálforduló. Ezért ő nem csüggedt, kétségeskedő kérdésekkel jelentkezik a börtönrácsok mögül, hanem lelkesítő bizonyoságtétellel. Sőt fölszólítja Timótheust is: Ne szégyelld hát a mi Urunk bizonyoságtételét, se engem az ő foglyát; hanem együtt szenvedj az evangéliumért Istennek hatalma szerint.

A kétségeskedés, az elbizonytalanodás állapotához hogyan kapcsolódik a szégyellés?

Nem kell börtönrácsok között lennünk, ahhoz, hogy a mindennapi életünk folyamán ne kerüljünk a szégyen rabságába.

Petőfi Sándor: János vitéz című elbeszélő költeményéhez a Kacsóh Pongrác által szerzett daljátékban így szólal meg Heltai Jenő írta belépőben a főhős: Kukorica közt találtak, ott szedtek fel engem. A nevem is - hej - parasztos, de én nem szégyellem.

Sok mindent lehet szégyellni. Szegénységet, betegséget. családtagot, aki nem helyesen él, magatartásunkat, amikor nem tudunk jellemesen viselkedni.

A szégyen síkjára tartozik az intimitás. Az ember a bűneset prédikáció szerint elkezd szégyellni mezítelenségét.

Igen a bűneset óta az intimitás védelmet jelent. Van tehát ebben a bűn által torzított világban jó értelemben vett szégyellés.

A Személyes Gonosz ezen a fronton is támad, amikor újból és újból lerombolja az emberi intimitás falait. Mert nemcsak a ruhákat lehet letépni az emberi testről, hanem a lelki intimitás bőreit is le lehet nyúzni a védtelen emberről. Ettől szenved korunk embere. Levetkőzi az egészséges intimitás ruháit.

Egy alkalommal Ádám és Éva esete kapcsán Ittész István evangélizáló lelkészünk így fogalmazott: Amikor az első emberpár az engedetlenség bűnébe esett, elkezdte érezni mezítelenségét, mert cselekedetével levetkőzte a Teremtő rá szabott intimitását.

- Igen. Isten a kiűztetéskor már a második ruhát varrta az embernek, mely már nem az édeni, hanem a megátkozott földi világra készült.
- Nemcsak a hőszabályozás céljával készült ez a ruházat, hanem sokkal inkább a lélek, a tudat védelmére.

Mez és meztelen.

A futball csapatban a mez mutatja, hogy kikkel és kik ellen küzdsz. Ha leveszed a mezt alkalmatlan leszel csapatod számára.

Ember valahányszor a Személyes Gonosz hatalmába kerül, ismét elkezdi testileg és lelkileg meztelenkedni.

És elkezdi szégyelli mindazt, amit Isten varrta neki.

Fordul a világ. A bűnöző nemhogy titkolja, szégyelli tetteit, hanem dicsekszik vele. Imponál mindez a tömegeknek.

És nem csupán testi és szexuális dolgokról van itt szó, hanem elkezdi a világ szégyellni a normális életvitelt, a becsületességet, a lelki tisztaságot. Elkezdi szégyellni a hitét.

Ne tagadjuk, egy keresztyénpárti országban élünk, de a közéletben cikis hitről, lelki reménységről, Jézus szeretetéről beszélni.

Úgy kezdődik minden, mint mikor a kamaszlány már nem szívesen megy kézen fogva az édesanyjával, hát még a fia az apjával!

Bár ez nem is baj, ez természetes, ez az elszakadásnak, az önállósulásnak a jele.

Az emberi tudományos világ nem is Isten ellenes, csak szégyelli azt az ősi természetes kapcsolatot az ember és Teremtője között, mint a kamaszlány az anyját.

Pedig csak másképp kéne fogalmazni a természettudományos filmben. Hallottam már többször: hála az evolúciónak. Azt azonban soha nem, hallod az ilyen alkotásokban, hogy hála a Teremtőnek!

Ember miért szégyelled megdicsérni és csodálni a művészt, hogy milyen csodálatosan csellózott. Miért a húrokat és a vonót és a rajta lévő gyantának adsz hálát a szép hangokért?

Keresztelő János a börtönrácsok hatványozó csüggesztése alatt elbizonytalanodik. Te vagy az eljövendő?

Pál küld bennünket is az üzenettel, most a covid rácsos környezetben élőkhez, kételkedőkhöz - ezzel a biztatással, ne szégyellj!

Mert a jóság, a szeretet szégyellése nemhogy életbe, de örökéletbe vágó kérdés.

Márk 8:38 Mert valaki szégyell engem és az én beszédjeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

Emberek dicsekszenek vagyonukkal, világjáró útjaikkal, autójukkal, házukkal és érmeikkel.

Kincseiket vitrinbe helyezik, ékszereiket ujjaikra húzzák, nyakukba akasztják.

Van egy nagy kincsük, amit nem ismernek föl, ezért szinte szégyellik.

A háromkirályok aranyat, tömjént és mirhát vittek Betlehembe a kisdéd Jézusnak.

A tömjénről hallottam a minap, hogy nagyon drága illatszer és gyógyszer alapanyag. Azok az emberek, akik a keleti országok zord vidékein abból élnek, hogy a fákról leszedik ezt a gyanta szerű képződményt, fillérékért adják el fölvásárlóknak, aki szinte ezerszeres áron nagy haszonra tesznek szert.

A benszülöttek nem is tudják, milyen érték, kincs van a birtokukban! Peresze a jóléti társadalmakban élő gonosz örök gyarmatosítók gondoskodnak róla, hogy ne is tudják meg. Így „gondoskodik” a Személyes Gonosz is arról, hogy ne tudjunk róla, milyen kincset kaptunk Jézus Krisztustól a Golgotán.

2Tim 1:14 A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Lélek által. – írja Pál apostol Timóteusnak a levélszakasz végén.

Ádventi üzenet, most, amikor minket is rácsok szomorítanak, a gyülekezés, a családi karácsonyi meghitt találkozások elől járványrácsok, vad tv műsorok, nemzet, ember és családelleses zárok szigetelnek csüggedővé, mint egykor Keresztelőt.

Fedezd fel a benned lévő kincset. A kincset, melyet a Megváltó Isten Fiú helyezett beléd, amikor képes volt meghalni érted.

Bárhol, bármilyen nehéz körülmények közé kerülünk, őrizzük a ránk bízott kincset. Azzal, hogy nem rejtegetjük, nem elássuk és a széfbe tesszük. Ez a kincs akkor van biztonságban, ha beszélünk róla. Sőt megmondjuk azt is, hogy hol van – elképesztő! Sőt elkezdjük osztogatni. Mert ez a kincs akkor őrződik, amikor kivesszük a rejtékhelyről és nyilvánosan mutogatjuk, vállaljuk, és kínáljuk.

Hadd fejezzem be drága Testvéreink, Papp Kornélia és Kertész József levelei végén újból és újból megcsodált gondolatsorral:

Csak az a szép, mit másnak megmutattál
Csak azt tudod, mit másnak tanítottál
Csak az tiéd, mit másnak odaadtál
És nem fázol, ha van kit betakarjál"

Hozzá téve: Az az igazi kincsed, amit a Megváltótól kaptál, őrzöd, de nem rejtetted el!

Imádkozzunk!

Látod, Urunk, hogy bár nem vagyunk bűnözők, mégis naponként kerülhetünk rács mögé. A békétlenség börtöne tart fogva. A restség rácsai csapódnak ránk. A betegség bilincse kattan nemcsak testünkön, de kétségbeesett, szárnyaszegett lelkünkön is.

A rács mögött egyre nő a sóvárgás. A rácsok mögött egyre több a türelmetlen kérdés: Miért, Uram? Miért pont én, Uram. Hol vagy Orvosok Orvosa? A járvány, a halál, mely drága gyülekezeti tagjainkat is elragadja és épülnek a gyász-kálváriák stációi.

Gondtól ráncolt homlokkal, rácsok mögött telik Ádventünk.

Mégis köszönjük a rácsokat. Mert bár ránk vetül árnyéka, de tud bejön rajta az érkező ádventi fény, a reménység sugár. Mint Keresztelő Jánosnak is vitték az evangéliumi ragyogást, köszönjük, hogy hozzánk is érkezik. És már nem is rácsot látunk, de apró egymásba forrott kereszteteket. Mert ragyog koszorúnk 3. lila gyertyája, a csüggedők lámpása. Ámen